2024/3115

16.12.2024.

UREDBA (EU) 2024/3115 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 27. studenoga 2024.

o izmjeni Uredbe (EU) 2016/2031 u pogledu višegodišnjih programa nadzora, obavijesti o prisutnosti reguliranih nekarantenskih štetnih organizama, privremenih odstupanja od uvoznih zabrana i posebnih uvoznih zahtjeva te uspostave postupaka za njihovo odobravanje, privremenih uvoznih zahtjeva za visokorizično bilje, biljne proizvode i druge predmete, uspostave postupaka za uvrštavanje visokorizičnog bilja na popis, sadržaja fitosanitarnih certifikata i upotrebe biljnih putovnica, i u odnosu na određene zahtjeve u pogledu izvješćivanja o demarkiranim područjima i nadzorima štetnih organizama te o izmjeni Uredbe (EU) 2017/625 u pogledu određenih obavijesti o neusklađenosti

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 43. stavak 2.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrta zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ([1]),

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ([2]),

budući da:

(1) Potrebna je veća jasnoća, transparentnost i dosljednost kako bi se osigurala pravilna provedba Uredbe (EU) 2016/2031 Europskog parlamenta i Vijeća ([3]) jer su zdrave biljke ključne za održivu poljoprivrednu i hortikulturnu proizvodnju te doprinose sigurnosti opskrbe hranom, sigurnosti hrane i zaštiti okoliša od štetnih organizama.

(2) Uredbom (EU) 2016/2031 utvrđena su pravila o zaštitnim mjerama protiv organizama štetnih za bilje. Ta pravila uključuju klasifikaciju i uvrštavanje na popis reguliranih štetnih organizama, zahtjeve koji se odnose na unos određenog bilja, biljnih proizvoda i drugih predmeta na područje Unije i njihovo premještanje unutar njega, nadzore, obavijesti o izbijanjima, mjere za iskorjenjivanje štetnih organizama ako se utvrdi da su prisutni na području Unije te certificiranje.

(3) Osim toga, Uredba (EU) 2016/2031 sadržava niz zahtjeva u pogledu izvješćivanja o uspostavi demarkiranih područja i nadzoru karantenskih štetnih organizama Unije, prioritetnim štetnim organizmima i karantenskim štetnim organizmima zaštićenih područja. Ti zahtjevi u pogledu izvješćivanja imaju ključnu ulogu u osiguravanju primjerenog praćenja i pravilnog izvršavanja zakonodavstva. Međutim, važno je te zahtjeve racionalizirati i pojednostavniti u skladu s Komunikacijom Komisije od 16. ožujka 2023. naslovljenom „Dugoročna konkurentnost EU-a: perspektiva nakon 2030.” te promicati usklađene, standardizirane i digitalizirane postupke kako bi se osiguralo da ti zahtjevi posluže svrsi kojoj su namijenjeni i kako bi se smanjila birokracija uz istodobno ograničavanje administrativnog i financijskog opterećenja.

(4) U skladu s člankom 18. stavkom 6. Uredbe (EU) 2016/2031 države članice do 30. travnja svake godine obavješćuju Komisiju i ostale države članice o broju i lokacijama uspostavljenih demarkiranih područja, dotičnim štetnim organizmima i odgovarajućim mjerama koje su poduzete tijekom prethodne kalendarske godine.

([1]) SL C, C/2024/1588, 5.3.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/1588/oj.
([2]) Stajalište Europskog parlamenta od 24. travnja 2024. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 18. studenoga 2024.
([3]) Uredba (EU) 2016/2031 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. listopada 2016. o zaštitnim mjerama protiv organizama štetnih za bilje i o izmjeni uredaba (EU) br. 228/2013, (EU) br. 652/2014 i (EU) br. 1143/2014 Europskog parlamenta i Vijeća te stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 69/464/EEZ, 74/647/EEZ, 93/85/EEZ, 98/57/EZ, 2000/29/EZ, 2006/91/EZ i 2007/33/EZ (SL L 317, 23.11.2016., str. 4.).

(5) Iskustvo u primjeni Uredbe (EU) 2016/2031 pokazalo je da je za potrebe koordinacije fitosanitarne politike na razini Unije djelotvornije obavijestiti o demarkiranim područjima odmah nakon njihova uspostavljanja. Kad države članice odmah obavješćuju o demarkiranim područjima, to pomaže da druge države članice, Komisija i specijalizirani subjekti steknu saznanja o prisutnosti i širenju dotičnog štetnog organizma te da odluče o mjerama koje treba poduzeti. Stoga je primjereno u članak 18. stavak 6. Uredbe (EU) 2016/2031 uključiti obvezu država članica da odmah nakon njihova uspostavljanja obavijeste Komisiju i ostale države članice o demarkiranim područjima te o dotičnim štetnim organizmima i mjerama koje su poduzete. Takva obveza ne bi stvorila novo administrativno opterećenje jer je već utvrđena u točki 7.1. Priloga I. Provedbenoj uredbi Komisije (EU) 2019/1715 ([4]) i primjenjuje se u svim državama članicama. Utvrđivanjem te obveze u članku 18. stavku 6. Uredbe (EU) 2016/2031 dodatno bi se povećala jasnoća o primjenjivim pravilima koja se odnose na demarkirana područja, pri čemu se podrazumijeva da će se odgovarajuća obveza iz Provedbene uredbe (EU) 2019/1715 ukloniti kako bi se izbjegla preklapanja predmetnih odredaba.

(6) Štoviše, i kako je pokazalo iskustvo stečeno u primjeni članka 18. stavka 6. Uredbe (EU) 2016/2031 obveza država članica da do 30. travnja svake godine obavijeste Komisiju i ostale države članice o broju i lokacijama uspostavljenih demarkiranih područja, dotičnim štetnim organizmima i mjerama koje su poduzete tijekom prethodne kalendarske godine samo povećava administrativno opterećenje i nema praktičnu vrijednost s obzirom na obvezu da se o demarkiranim područjima obavješćuje odmah nakon njihove uspostave. Odgovarajuću bi odredbu stoga trebalo ukloniti iz tog članka.

(7) Kako bi se racionalizirale obveze izvješćivanja i poboljšala digitalizacija izvješćivanja, obavješćivanje o demarkiranim područjima koje se obavlja odmah trebalo bi obavljati putem elektroničkog sustava obavješćivanja iz članka 103. Uredbe (EU) 2016/2031. Radi dosljednosti, obavješćivanje nakon otkrivanja prisutnosti štetnog organizma u sigurnosnom području iz članka 19. stavka 2. te uredbe i ukidanje demarkiranih područja iz članka 19. stavka 4. trebalo bi također obavljati putem tog elektroničkog sustava obavješćivanja.

(8) Kako je pokazalo iskustvo, državama članicama u određenim je slučajevima potrebna pomoć stručnjaka kako bi se omogućilo brzo djelovanje protiv novih slučajeva izbijanja određenih štetnih organizama na njihovu državnom području. Stoga bi trebalo osnovati Unijin tim za hitne slučajeve u biljnom zdravstvu („tim”) kako bi se državama članicama na njihov zahtjev pružila hitna pomoć u pogledu mjera koje treba poduzeti na temelju članaka od 10. do 19. te članaka 27. i 28. Uredbe (EU) 2016/2031 u vezi s karantenskim štetnim organizmima Unije, kao i mjera koje treba poduzeti na temelju članka 30. te Uredbe. Kako bi se područje Unije zaštitilo od mogućih izbijanja u trećim zemljama koje graniče s područjem Unije ili koje predstavljaju neposredan fitosanitarni rizik za to područje, Tim bi trebao biti dostupan i za pružanje hitne pomoći trećim zemljama, na zahtjev jedne ili više dotičnih država članica i dotične treće zemlje, u pogledu izbijanja na njihovu državnom području karantenskih štetnih organizama Unije i štetnih organizama na koje se primjenjuju mjere donesene na temelju članka 30. te Uredbe.

(9) Kako bi se osiguralo odgovarajuće funkcioniranje tima, trebalo bi utvrditi pravila o njegovu imenovanju, sastavu i financiranju za koje bi bila zadužena Komisija. Kako bi se osigurala bolja koordinacija i veća učinkovitost članove tima trebala bi imenovati Komisija iz reda stručnjaka koje su predložile države članice, uz savjetovanje s dotičnim državama članicama odnosno dotičnim trećim zemljama, a ti bi stručnjaci trebali imati različite specijalnosti u vezi sa zdravljem bilja.

(10) U skladu s člankom 22. stavkom 3., člankom 24. stavkom 2. i člankom 34. stavkom 2. Uredbe (EU) 2016/2031 države članice do 30. travnja svake godine izvješćuju Komisiju i ostale države članice o rezultatima nadzora koji su provedeni u prethodnoj kalendarskoj godini u pogledu prisutnosti određenih štetnih organizama na području Unije, odnosno karantenskih štetnih organizama Unije, štetnih organizama na koje se primjenjuju mjere donesene na temelju članaka 29. i 30. te uredbe, prioritetnih štetnih organizama i karantenskih štetnih organizama zaštićenih područja. Štoviše, člankom 23. stavkom 2. Uredbe (EU) 2016/2031 predviđeno je da države članice na zahtjev obavješćuju Komisiju i ostale države članice o svojim višegodišnjim programima nadzora po njihovu uspostavljanju. Kako bi se racionalizirale obveze izvješćivanja i poboljšala digitalizacija izvješćivanja, predmetne članke trebalo bi izmijeniti tako da se odredi da se te obavijesti trebaju podnijeti putem elektroničkog sustava obavješćivanja iz članka 103. te Uredbe.

([4]) Provedbena uredba Komisije (EU) 2019/1715 od 30. rujna 2019. o utvrđivanju pravila za funkcioniranje sustava za upravljanje informacijama za službene kontrole i njegovih sistemskih komponenata („Uredba o IMSOC-u”) (SL L 261, 14.10.2019., str. 37.).

(11) U skladu s člankom 23. stavkom 1. trećim podstavkom Uredbe (EU) 2016/2031 višegodišnji programi nadzora uspostavljaju se za razdoblje od pet do sedam godina. Radi suočavanja s izazovima provedbe višegodišnjih programa nadzora i radi smanjenja administrativnog opterećenja za nadležna tijela, to bi razdoblje trebalo produljiti na deset godina te bi ti programi trebali podlijegati preispitivanju i ažuriranju.

(12) U članku 30. stavku 1. drugom podstavku Uredbe (EU) 2016/2031 utvrđeno je da, ako Komisija zaključi da štetni organizam ispunjava kriterije u pogledu štetnih organizama koji nisu uvršteni na popis karantenskih štetnih organizama Unije iz odjeljka 3. pododjeljka 2. Priloga I. toj Uredbi, ona provedbenim aktima odmah na ograničeno vrijeme donosi mjere u vezi s rizicima koje predstavlja taj štetni organizam.

(13) Tijekom provedbe te odredbe određene države članice izrazile su sumnje u pogledu točnog područja primjene pojma „mjere”, a osobito u pogledu toga obuhvaća li mjere poduzete u kontekstu uvoza ili unutarnjeg premještanja robe radi sprečavanja ulaska i širenja dotičnog štetnog organizma na području Unije. Stoga, te radi pravne jasnoće i potpunosti, članak 30. stavak 1. Uredbe (EU) 2016/2031 trebalo bi izmijeniti kako bi se izričito navelo da te mjere mogu uključivati zabranu unosa dotičnih štetnih organizama na područje Unije te njihova premještanja, držanja, razmnožavanja ili puštanja unutar tog područja, te zahtjeve koji se odnose na unos bilja, biljnih proizvoda i drugih predmeta na područje Unije i njihovo premještanje unutar područja Unije. Međutim, u skladu s člancima 8. i 48. te Uredbe i dalje je, prema potrebi, moguće odobriti odstupanja od tih zabrana, primjerice za relevantne istraživačke aktivnosti ili aktivnosti uzgoja u pogledu otpornosti ili tolerancije.

(14) Člankom 41. Uredbe (EU) 2016/2031 utvrđuju se zahtjevi radi sprečavanja prisutnosti karantenskih štetnih organizama Unije na bilju, biljnim proizvodima ili drugim predmetima. Stavkom 4. tog članka predviđeno je da, ako su bilje, biljni proizvodi ili drugi predmeti uneseni na područje Unije ili ih se premještalo unutar njega, pri čemu je prekršen stavak 1. tog članka, države članice donose potrebne mjere, kako je navedeno u zakonodavstvu Unije o službenim kontrolama, i putem elektroničkog sustava obavješćivanja iz članka 103. te uredbe obavješćuju Komisiju i ostale države članice.

(15) Međutim, ne postoji obveza obavješćivanja o neusklađenosti s pravilima utvrđenima u članku 37. Uredbe (EU) 2016/2031, koji se odnosi na mjere za sprečavanje prisutnosti reguliranih nekarantenskih štetnih organizama na bilju za sadnju koja je iznad određenih pragova pri unošenju u područje Unije ili premještanju unutar tog područja. Taj bi članak stoga trebalo izmijeniti tako da se predvidi da države članice u slučaju neusklađenosti sa zahtjevima u pogledu reguliranih nekarantenskih štetnih organizama donose potrebne mjere i obavješćuju Komisiju, ostale države članice te dotičnu treću zemlju putem elektroničkog sustava obavješćivanja iz članka 103. te uredbe.

(16) Stoga bi članak 104. Uredbe (EU) 2016/2031, koji se odnosi na obavijesti u slučaju prisutnosti štetnih organizama, trebao sadržavati i upućivanje na članak 37. stavak 10. te Uredbe.

(17) Ovlast za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) trebalo bi delegirati Komisiji u vezi s dopunom Uredbe (EU) 2016/2031 utvrđivanjem postupka radi uvrštavanja visokorizičnog bilja, biljnih proizvoda i drugih predmeta na popis na temelju članka 42. stavka 1. te uredbe. Taj bi postupak trebao uključivati sljedeće elemente: pripremu dokaza za procjenu visokorizičnog bilja, biljnih proizvoda i drugih predmeta; mjere koje treba poduzeti nakon primitka tih dokaza; postupke za tu procjenu i postupanje s dokumentacijom s obzirom na načela povjerljivosti i zaštite podataka. To je potrebno jer je iskustvo pokazalo da bi utvrđeni postupak radi uvrštavanja visokorizičnog bilja na popis mogao osigurati transparentnost i dosljednost za države članice, treće zemlje i dotične specijalizirane subjekte. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući ona na razini stručnjaka, te da se ta savjetovanja provedu u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016. ([5]) Osobito, s ciljem osiguravanja ravnopravnog sudjelovanja u pripremi delegiranih akata, Europski parlament i Vijeće primaju sve dokumente istodobno kada i stručnjaci iz država članica te njihovi stručnjaci sustavno imaju pristup sastancima stručnih skupina Komisije koji se odnose na pripremu delegiranih akata.

([5]) SL L 123, 12.5.2016., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj.

(18) U određenim slučajevima primjereno je dopustiti unos određenog bilja, biljnih proizvoda ili drugih predmeta iz određenih trećih zemalja na područje Unije odstupajući od zabrane utvrđene na temelju članka 40. stavka 1. Uredbe (EU) 2016/2031 ili od posebnih i jednakovrijednih zahtjeva utvrđenih provedbenim aktom donesenim u skladu s njezinim člankom 41. stavkom 2. Dotično bilje, biljni proizvodi i drugi predmeti trenutačno su navedeni u prilozima VI. i VII. Provedbenoj uredbi Komisije (EU) 2019/2072 ([6]). Takvi su slučajevi oni u kojima je Komisija primila dokaze koji opravdavaju donošenje privremenih odstupanja, sa zahtjevima jednakovrijednima onima iz članka 41. Uredbe (EU) 2016/2031 ili strožima od njih, ili ako je treća zemlja podnijela zahtjev za odstupanje i pružila pisana jamstva da su mjere koje primjenjuje na svom državnom području djelotvorne u smanjivanju relevantnog rizika od tog bilja, biljnih proizvoda ili drugih predmeta, a procjena je pokazala da se rizik za područje Unije može smanjiti na prihvatljivu razinu primjenom određenih privremenih mjera utvrđenih u odjeljku 1. točkama 2. i 3. Priloga II. Uredbi (EU) 2016/2031.

(19) Radi jasnoće, dosljednosti i transparentnosti Komisija bi trebala biti ovlaštena za donošenje provedbenih akata kojima se propisuju takva odstupanja. Radi cjelovitosti tim bi se aktima trebale utvrditi i privremene i proporcionalne mjere koje su potrebne kako bi se predmetni fitosanitarni rizik smanjio na prihvatljivu razinu. Te bi ovlasti trebalo izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ([7]).

(20) Kako bi se osiguralo njihovo pravodobno preispitivanje, razdoblje primjene svih tih provedbenih akata ne bi trebalo biti dulje od pet godina. U iznimnim slučajevima, ako je to opravdano na temelju ažurirane procjene, trebalo bi biti moguće produljiti to razdoblje, te bi trebalo biti moguće da predmetno odstupanje podliježe izmijenjenim zahtjevima, kako bi se odgovorilo na sve fitosanitarne rizike.

(21) Osim toga, Komisija bi trebala biti ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 290. UFEU-a u vezi s dopunom Uredbe (EU) 2016/2031 elementima koji se odnose na postupak koji treba slijediti kako bi se odobrila privremena odstupanja od članka 40. stavka 2. i članka 41. stavka 2. te uredbe. To je potrebno jer je iskustvo stečeno od donošenja Uredbe (EU) 2016/2031 pokazalo da je za odobravanje takvih privremenih odstupanja potreban standardizirani postupak kako bi se državama članicama, trećim zemljama i dotičnim specijaliziranim subjektima osigurale transparentnost i dosljednost.

(22) U skladu s člankom 42. stavkom 4. Uredbe (EU) 2016/2031 bilje, biljni proizvod ili drugi predmet uklanja se s popisa visokorizičnog bilja, biljnih proizvoda i drugih predmeta ako se na temelju procjene rizika zaključi da njihov unos na područje Unije treba podlijegati zabrani, posebnim zahtjevima ili da ne trebaju podlijegati nikakvim zahtjevima. Međutim, iskustvo u primjeni tog članka pokazalo je da bi u određenim slučajevima unos te robe na područje Unije mogao podlijegati posebnim mjerama kojima se predmetni fitosanitarni rizik smanjuje na prihvatljivu razinu, dok je za neke od relevantnih štetnih organizama potpuna procjena još u tijeku. Zbog toga bi Komisiji trebalo dodijeliti provedbene ovlasti za uklanjanje bilja, biljnih proizvoda ili drugih predmeta s popisa visokorizičnog bilja, biljnih proizvoda ili drugih predmeta donesenog na temelju članka 42. stavka 3. Uredbe (EU) 2016/2031 ako oni predstavljaju fitosanitarni rizik koji još nije u potpunosti procijenjen i za njih još nije donesen provedbeni akt na temelju članka 42. stavka 4. te uredbe. Kako bi se svaki fitosanitarni rizik smanjio na prihvatljivu razinu, u provedbenim bi se aktima donesenima na temelju tih ovlasti trebale utvrditi privremene mjere u pogledu unosa tog bilja, biljnih proizvoda i drugih predmeta na područje Unije, koje bi trebale biti ograničene na prikladno i razumno razdoblje potrebno za obavljanje potpune procjene. Te bi ovlasti trebalo izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011.

(23) U skladu s člankom 44. stavkom 1. točkom (a) Uredbe (EU) 2016/2031 Komisija provedbenim aktima na zahtjev određene treće zemlje utvrđuje jednakovrijedne zahtjeve ako dotična treća zemlja primjenom jedne ili više određenih mjera pod svojom službenom kontrolom osigurava razinu fitosanitarne zaštite koja je jednakovrijedna posebnim zahtjevima u pogledu premještanja dotičnog bilja, biljnih proizvoda i drugih predmeta unutar područja Unije.

([6]) Provedbena uredba Komisije (EU) 2019/2072 od 28. studenoga 2019. o utvrđivanju jedinstvenih uvjeta za provedbu Uredbe (EU) 2016/2031 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu zaštitnih mjera protiv organizama štetnih za bilje te o stavljanju izvan snage Uredbe Komisije (EZ) br. 690/2008 i izmjeni Provedbene uredbe Komisije (EU) 2018/2019 (SL L 319, 10.12.2019., str. 1.).

([7]) Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

(24) Iskustvo u provedbi te odredbe pokazalo je da utvrđivanje zahtjeva koji su jednakovrijedni samo posebnim zahtjevima u pogledu premještanja bilja, biljnih proizvoda i drugih predmeta unutar područja Unije nije ni primjereno ni moguće u slučajevima u kojima takvi zahtjevi za premještanje ne postoje. To se često događa kad se pravila Unije odnose na štetne organizme koji su prisutni samo u trećim zemljama, a ne na području Unije i kad su doneseni samo zahtjevi za unos robe na područje Unije.

(25) Zbog toga bi zatražena razina fitosanitarne zaštite dotične treće zemlje trebala biti jednakovrijedna i primjenjivim posebnim zahtjevima u pogledu unosa dotičnog bilja, biljnih proizvoda i drugih predmeta iz svih ili određenih trećih zemalja na područje Unije.

(26) U skladu s člankom 71. stavkom 2. Uredbe (EU) 2016/2031 u fitosanitarnom certifikatu pod naslovom „Dodatna izjava" navodi se koji je posebni zahtjev ispunjen kad god se u odgovarajućem provedbenom aktu donesenom na temelju članka 28. stavaka 1. i 2., članka 30. stavaka 1. i 3., članka 37. stavka 2., članka 41. stavaka 2. i 3. i članka 54. stavaka 2. i 3. te uredbe predviđa nekoliko mogućnosti za takve zahtjeve. Taj navod uključuje cjeloviti tekst relevantnog zahtjeva.

(27) Praksa u primjeni Uredbe (EU) 2016/2031 pokazala je da bi u fitosanitarnim certifikatima trebalo navesti i upućivanje na zahtjeve donesene na temelju članka 37. stavka 4. te Uredbe, odnosno mjere za sprečavanje prisutnosti reguliranih nekarantenskih štetnih organizama na dotičnom bilju za sadnju, kako je navedeno u članku 36. točki (f) te uredbe, u slučaju u kojem je odgovarajućom odredbom predviđeno nekoliko različitih mogućnosti za takve zahtjeve. To je u skladu s pristupom koji se odnosi na karantenske štetne organizme Unije jer se u članku 71. stavku 2. te uredbe upućuje na provedbeni akt donesen na temelju njezina članka 41. stavaka 2. i 3. Također bi se pružila veće jasnoća i sigurnost nadležnim tijelima, specijaliziranim subjektima i trećim zemljama u pogledu primjene pravila koja se odnose na regulirane nekarantenske štetne organizme i dotično bilje za sadnju.

(28) Stoga bi članak 71. stavak 2. Uredbe (EU) 2016/2031 trebao uključivati upućivanje na provedbene akte donesene na temelju njezina članka 37. stavka 4. Osim toga, trebalo bi ukloniti upućivanje na članak 37. stavak 2. te uredbe jer nije relevantno za sadržaj dodatne izjave fitosanitarnog certifikata. Komisija bi trebala osigurati da se do datuma početka primjene tih izmjena pravila o prisutnosti reguliranih nekarantenskih štetnih organizama na bilju za sadnju ažuriraju prilagodbom relevantnih zahtjeva utvrđenih u Provedbenoj uredbi (EU) 2019/2072.

(29) Člankom 81. stavkom 1. Uredbe (EU) 2016/2031 predviđa se da za premještanje bilja, biljnih proizvoda ili drugih predmeta koji se isporučuju izravno krajnjim korisnicima, uključujući neprofesionalne vrtlare, nije potrebna biljna putovnica. Međutim, ta se iznimka ne primjenjuje na krajnje korisnike koji to bilje, biljne proizvode ili druge predmete primaju putem prodaje preko ugovora na daljinu.

(30) Iskustvo od donošenja Uredbe (EU) 2016/2031 pokazalo je da u određenim slučajevima uz određeno bilje, biljne proizvode ili druge predmete ne bi trebala biti priložena biljna putovnica, čak i ako se distribuiraju prodajom na daljinu. Stoga bi Komisiji trebalo dodijeliti provedbene ovlasti kako bi joj se omogućilo da predvidi da se članak 81. stavak 1. točka (a) ne primjenjuje, pod određenim uvjetima, na određeno bilje, biljne proizvode ili druge predmete koji se distribuiraju prodajom preko ugovora na daljinu. Te bi ovlasti trebalo izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011.

(31) U skladu s člankom 88. Uredbe (EU) 2016/2031 dotični specijalizirani subjekti prilažu biljne putovnice trgovinskoj jedinici dotičnog bilja, biljnih proizvoda i drugih predmeta prije njihova premještanja unutar područja Unije na temelju članka 79. ili prije unosa u zaštićeno područje ili premještanja unutar njega na temelju članka 80. te uredbe. Ako se takvo bilje, biljni proizvodi ili drugi predmeti premještaju u paketu, svežnju ili spremniku, biljna putovnica prilaže se tom paketu, svežnju ili spremniku.

(32) Trgovinske prakse koje se temelje na Uredbi (EU) 2016/2031 pokazale su da u određenim slučajevima u praksi nije izvedivo priložiti biljne putovnice trgovinskim jedinicama određenog bilja, biljnih proizvoda ili drugih predmeta zbog njihove veličine, oblika ili drugih posebnih obilježja. Umjesto toga trebalo bi omogućiti da se trgovinske jedinice tog bilja, biljnih proizvoda ili drugih predmeta mogu premještati unutar područja Unije s biljnom putovnicom koja je s njima na način različit od fizičkog pričvršćivanja na njih. Zahtjevi iz Uredbe (EU) 2016/2031 za izdavanje biljnih putovnica za dotično bilje, biljne proizvode i druge predmete trebali bi ostati nepromijenjeni.

(33) Stoga bi Komisiji trebalo dodijeliti provedbene ovlasti kako bi se omogućilo premještanje određenog bilja, biljnih proizvoda i drugih predmeta čijim trgovinskim jedinicama nije priložena biljna putovnica zbog njihove veličine, oblika, načina pakiranja ili drugih posebnih obilježja zbog kojih je takvo prilaganje nepraktično. U tom je pogledu potrebno utvrditi aranžmane kojima se osigurava da biljna putovnica ostane u upotrebi, iako nije priložena, i da se i dalje odnosi na odgovarajuće bilje, biljne proizvode i druge predmete. Te bi ovlasti trebalo izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011.

(34) Člankom 94. Uredbe (EU) 2016/2031 predviđeno je izdavanje biljnih putovnica na graničnim kontrolnim postajama kojima se zamjenjuju fitosanitarni certifikati za bilje, biljne proizvode ili druge predmete unesene na područje Unije. Umjesto izdavanja biljnih putovnica na graničnim kontrolnim postajama, državama članicama već je dopušteno zamijeniti fitosanitarni certifikat ovjerenom kopijom izvornog fitosanitarnog certifikata koji prati premještanje bilja, biljnog proizvoda ili drugog predmeta do točke na kojoj se izdaje biljna putovnica. Kako bi se doprinijelo procesu digitalizacije, smanjilo administrativno opterećenje i dodatno iskoristio elektronički informacijski sustav iz članka 103. te Uredbe, države članice trebale bi u takvim slučajevima imati mogućnost upotrijebiti informacije sadržane u tom sustavu, pod uvjetom da su elektronički fitosanitarni certifikat ili digitalna kopija fitosanitarnog certifikata dostupni u tom sustavu i da su stavljeni na raspolaganje na zahtjev nadležnih tijela. Uzimajući u obzir jamstva pružena putem elektroničkog informacijskog sustava u pogledu sigurnog pristupa dokumentima, takva mogućnost više ne bi trebala biti ograničena na državno područje države članice u kojoj su provedene fitosanitarne uvozne provjere. Iz sličnih se razloga to ograničenje na državno područje države članice više ne bi trebalo primjenjivati na upotrebu ovjerenih kopija.

(35) U skladu s člankom 99. stavkom 1. Uredbe (EU) 2016/2031 Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata kojima se ta uredba dopunjuje utvrđivanjem elemenata koje trebaju sadržavati službene potvrde specifične za bilje, biljne proizvode ili druge predmete, osim drvenog materijala za pakiranje, koje se zahtijevaju primjenjivim međunarodnim normama. Od donošenja Uredbe (EU) 2016/2031 takve međunarodne norme nisu donesene i nijedna međunarodna organizacija trenutačno ne priprema izradu takvih normi. Stoga nije moguće donijeti te delegirane akte i zbog toga se bilje, biljni proizvodi ili drugi predmeti ne mogu unijeti na područje Unije s tim službenim potvrdama kao alternativom fitosanitarnim certifikatima.

(36) Osim toga, i u skladu s određenim provedbenim aktima donesenima na temelju direktiva Vijeća 77/93/EEZ ([8]) i 2000/29/EZ ([9]), bilju, biljnim proizvodima i drugim predmetima koji se unose na područje Unije i dalje se prilažu službene potvrde koje nisu fitosanitarni certifikati izdane u nekoliko trećih zemalja. Ti su akti osobito odluke Komisije 93/365/EEZ ([10]), 93/422/EEZ ([11]) i 93/423/EEZ ([12]) te Provedbena odluka Komisije 2013/780/EU ([13]). Te su odluke donesene u nedostatku relevantnih međunarodnih normi i još su na snazi.

(37) Iskustvo stečeno primjenom Uredbe (EU) 2016/2031 i odluka 93/365/EEZ, 93/422/EEZ, 93/423/EEZ i 2013/780/EU pokazuje da službene potvrde na koje upućuju pružaju odgovarajuća jamstva za fitosanitarnu zaštitu na području Unije, unatoč tome što nikad nisu postojale relevantne međunarodne norme. Iz tog razloga i kako bi se osigurala kontinuirana upotreba službenih potvrda u skladu s Uredbom (EU) 2016/2031, iz članka 99. stavka 1. te uredbe trebalo bi ukloniti uvjet da se elementi predmetnog delegiranog akta zahtijevaju primjenjivim međunarodnim normama.

([8]) Direktiva Vijeća 77/93/EEZ od 21. prosinca 1976. o zaštitnim mjerama protiv unošenja u države članice organizama štetnih za bilje ili biljne proizvode (SL L 26, 31.1.1977., str. 20.).

([9]) Direktiva Vijeća 2000/29/EZ od 8. svibnja 2000. o zaštitnim mjerama protiv unošenja u Zajednicu organizama štetnih za bilje ili biljne proizvode i protiv njihovog širenja unutar Zajednice (SL L 169, 10.7.2000., str. 1.).

([10]) Odluka Komisije 93/365/EEZ od 2. lipnja 1993. o ovlašćivanju država članica da predvide odstupanja od određenih odredbi Direktive Vijeća 77/93/EEZ s obzirom na toplinski obrađeno crnogorično drvo podrijetlom iz Kanade i o utvrđivanju pojedinosti sustava oznaka koje se primjenjuju za toplinski obrađeno drvo (SL L 151, 23.6.1993., str. 38.).

([11]) Odluka Komisije 93/422/EEZ od 22. lipnja 1993. o ovlašćivanju država članica da predvide odstupanja od određenih odredbi Direktive Vijeća 77/93/EEZ s obzirom na crnogorično drvo osušeno u peći podrijetlom iz Kanade i o utvrđivanju pojedinosti sustava oznaka koje se primjenjuju za drvo osušeno u peći (SL L 195, 4.8.1993., str. 51.).

([12]) Odluka Komisije 93/423/EEZ od 22. lipnja 1993. o ovlašćivanju država članica da predvide odstupanja od određenih odredbi Direktive Vijeća 77/93/EEZ s obzirom na crnogorično drvo osušeno u peći podrijetlom iz Sjedinjenih Američkih Država i o utvrđivanju pojedinosti sustava oznaka koje se primjenjuju za drvo osušeno u peći (SL L 195, 4.8.1993., str. 55.).

([13]) Provedbena odluka Komisije 2013/780/EU od 18. prosinca 2013. o određivanju odstupanja od članka 13. stavka 1. točke ii. Direktive Vijeća 2000/29/EZ u pogledu piljenog drva bez kore vrsta *Quercus L., Platanus L.* i *Acer saccharum* Marsh. podrijetlom iz Sjedinjenih Američkih Država (SL L 346, 20.12.2013., str. 61.).

(38) U skladu s člankom 103. Uredbe (EU) 2016/2031 Komisija uspostavlja elektronički sustav za podnošenje obavijesti država članica. Kako bi se osiguralo da se takav elektronički sustav može primjenjivati i za podnošenje izvješća, kao što su izvješća o nadzoru karantenskih štetnih organizama Unije, prioritetnih štetnih organizama, štetnih organizama na koje se primjenjuju mjere donesene na temelju članaka 29. i 30. te uredbe i karantenskih štetnih organizama zaštićenih područja, prvi stavak članka 103. te uredbe trebalo bi izmijeniti kako bi se uključilo i podnošenje izvješća država članica. To je potrebno kako bi se racionalizirao sustav izvješćivanja i ojačao proces digitalizacije fitosanitarnih mjera.

(39) Uredbu (EU) 2016/2031 trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti.

(40) Od početka primjene Uredbe (EU) 2016/2031 i Uredbe (EU) 2017/625 Europskog parlamenta i Vijeća ([14]) iskustvo je pokazalo da se obavješćivanjem o nepostojanju fitosanitarnog certifikata ili drugih službenih potvrda u slučaju bilja, biljnih proizvoda ili drugih predmeta unesenih u Uniju kao dio osobne prtljage putnika ili putem poštanskih službi, a koji su namijenjeni za osobnu potrošnju ili upotrebu, nerazmjerno povećava administrativno opterećenje za nadležna tijela u odnosu na predmetni fitosanitarni rizik. Obavješćivanje o tim pošiljkama, ako podliježu mjerama iz članka 1. stavka 2. točke (g) Uredbe (EU) 2017/625, stoga bi trebalo izuzeti iz članka 66. stavka 5. te Uredbe ako se neusklađenost odnosi na nepostojanje fitosanitarnog certifikata ili drugih službenih potvrda iz članka 99. stavka 1. Uredbe (EU) 2016/2031. Međutim, te kako bi se osigurao djelotvoran pregled podrijetla i prirode neusklađenosti u svakoj državi članici, nadležna tijela trebala bi voditi evidenciju o tim slučajevima neusklađenosti i svake godine dostaviti Komisiji i nadležnim tijelima ostalih država članica izvješće koje sadržava sažetak te evidencije. Kako bi se racionalizirale obveze izvješćivanja i poboljšala digitalizacija izvješćivanja, ta bi se izvješća trebala podnositi putem sustava za upravljanje informacijama za službene kontrole (IMSOC) iz članka 131. Uredbe (EU) 2017/625.

(41) Kako bi se trećim zemljama i njihovim specijaliziranim subjektima omogućila prilagodba novim pravilima o izdavanju fitosanitarnih certifikata u pogledu usklađenosti s odgovarajućim pravilima o reguliranim nekarantenskim štetnim organizmima, izmjena članka 71. stavka 2. Uredbe (EU) 2016/2031 trebala bi se primjenjivati od 18 mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Uredbe,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Izmjene Uredbe (EU) 2016/2031

Uredba (EU) 2016/2031 mijenja se kako slijedi:

1. u članku 18. stavku 6. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Države članice odmah nakon njihova uspostavljanja obavješćuju Komisiju i ostale države članice o demarkiranim područjima te o dotičnim štetnim organizmima i odgovarajućim poduzetim mjerama. Te se obavijesti podnose putem elektroničkog sustava obavješćivanja iz članka 103.”;

2. u članku 19. dodaje se sljedeći stavak:

„8. Obavješćivanje o otkrivanju prisutnosti štetnog organizma u sigurnosnom području iz stavka 2. ovog članka i ukidanju demarkiranih područja iz stavka 4. ovog članka obavlja se putem elektroničkog sustava obavješćivanja iz članka 103.”;

3. umeće se sljedeći članak:

([14]) Uredba (EU) 2017/625 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2017. o službenim kontrolama i drugim službenim aktivnostima kojima se osigurava primjena propisa o hrani i hrani za životinje, pravila o zdravlju i dobrobiti životinja, zdravlju bilja i sredstvima za zaštitu bilja, o izmjeni uredaba (EZ) br. 999/2001, (EZ) br. 396/2005, (EZ) br. 1069/2009, (EZ) br. 1107/2009, (EU) br. 1151/2012, (EU) br. 652/2014, (EU) 2016/429 i (EU) 2016/2031 Europskog parlamenta i Vijeća, uredaba Vijeća (EZ) br. 1/2005 i (EZ) br. 1099/2009 i direktiva Vijeća 98/58/EZ, 1999/74/EZ, 2007/43/EZ, 2008/119/EZ i 2008/120/EZ te o stavljanju izvan snage uredaba (EZ) br. 854/2004 i (EZ) br. 882/2004 Europskog parlamenta i Vijeća, direktiva Vijeća 89/608/EEZ, 89/662/EEZ, 90/425/EEZ, 91/496/EEZ, 96/23/EZ, 96/93/EZ i 97/78/EZ te Odluke Vijeća 92/438/EEZ (Uredba o službenim kontrolama) (SL L 95, 7.4.2017., str. 1.)

„Članak 19.a

Unijin tim za hitne slučajeve u biljnom zdravstvu

1. Unijin tim za hitne slučajeve u biljnom zdravstvu (‚tim'), sastavljen od stručnjaka, osniva se kako bi se državama članicama na njihov zahtjev pružila hitna pomoć u pogledu mjera koje treba poduzeti na temelju članaka od 10. do 19. te članaka 27. i 28. u vezi s novim slučajevima izbijanja karantenskih štetnih organizama Unije i štetnih organizama na koje se primjenjuju mjere donesene na temelju članka 30. U opravdanim slučajevima tim može pružiti hitnu pomoć i trećim zemljama koje graniče s područjem Unije ili koje predstavljaju neposredan fitosanitarni rizik za to područje, na zahtjev jedne ili više dotičnih država članica i dotične treće zemlje, a vezano za izbijanja karantenskih štetnih organizama Unije i štetnih organizama na koje se primjenjuju mjere donesene na temelju članka 30. na njihovim područjima.

Za svaki slučaj pomoći Komisija imenuje posebne članove tima na temelju njihova stručnog znanja i uz savjetovanje s dotičnom državom članicom ili dotičnom trećom zemljom.

Ta pomoć može osobito uključivati:

(a) znanstvenu, tehničku i rukovodeću pomoć na terenu ili na daljinu u pogledu iskorjenjivanja dotičnih štetnih organizama, sprečavanja njihova širenja i drugih mjera, u bliskoj suradnji s nadležnim tijelima države članice ili treće zemlje pogođene izbijanjem štetnih organizama ili u kojoj se sumnja na takvo izbijanje;

(b) prema potrebi, posebne znanstvene savjete o odgovarajućim dijagnostičkim metodama u koordinaciji s relevantnim referentnim laboratorijem Europske unije iz članka 94. Uredbe (EU) 2017/625 i drugim referentnim laboratorijima;

(c) prema potrebi, posebnu pomoć kako bi se pružila potpora koordinaciji među nadležnim tijelima država članica ili trećih zemalja i s tim laboratorijima.

Sadržaj, uvjeti i vremenski okvir te pomoći određuje Komisija u dogovoru s dotičnom državom članicom ili dotičnom trećom zemljom i državom članicom koja osigurava stručnjake.

2. Države članice mogu Komisiji dostaviti popis stručnjaka koje predlažu za imenovanje članovima tima i redovito ažurirati taj popis. Države članice pritom pružaju sve relevantne informacije o stručnom profilu i području svakog predloženog stručnjaka.

3. Članovi tima imaju pravo na naknadu za sudjelovanje u aktivnostima tima na terenu i, ako je primjenjivo, za obnašanje dužnosti voditelja tima ili izvjestitelja u okviru određene misije za pomoć.

Tu naknadu te povrat putnih troškova i dnevnice plaća Komisija u skladu s pravilima o povratu putnih troškova, dnevnica i drugih troškova stručnjacima.";

4. u članku 22. stavku 3. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Države članice do 30. travnja svake godine Komisiju i ostale države članice izvješćuju o rezultatima nadzorâ iz stavka 1. provedenih u prethodnoj kalendarskoj godini. Ta izvješća sadržavaju informacije o mjestu provedbe nadzorâ, vremenu njihove provedbe, dotičnim štetnim organizmima te bilju, biljnim proizvodima ili drugim predmetima, broju inspekcija i uzetih uzoraka te o otkrivanju svakog dotičnog štetnog organizma. Ta se izvješća podnose putem elektroničkog sustava obavješćivanja iz članka 103.";

5. članak 23. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. treći podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Višegodišnji programi nadzora obuhvaćaju razdoblje od pet do deset godina. Ti se programi preispituju i ažuriraju na temelju primjenjivih pravila i fitosanitarne situacije na dotičnom području.";

(b) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Na zahtjev Komisije države članice obavješćuju Komisiju i ostale države članice o svojim višegodišnjim programima nadzora. Te se obavijesti podnose putem elektroničkog sustava obavješćivanja iz članka 103.”;

6. u članku 24. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Države članice do 30. travnja svake godine Komisiju i ostale države članice izvješćuju o rezultatima nadzorâ iz stavka 1. koji su provedeni u prethodnoj kalendarskoj godini. Ta se izvješća podnose putem elektroničkog sustava obavješćivanja iz članka 103.”;

7. u članku 25. stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Krizni planovi mogu se spojiti za više prioritetnih štetnih organizama sa sličnom biologijom i rasponom vrsta domaćina. U tim se slučajevima krizni plan sastoji od općeg dijela koji je zajednički za sve prioritetne štetne organizme obuhvaćene planom i posebnih dijelova za svaki dotični prioritetni štetni organizam. Slično tome, države članice mogu surađivati radi usklađivanja kriznih planova za određene vrste, prema potrebi za prioritetne vrste štetnih organizama slične biologije i kruga domaćina koji se preklapaju ili dopunjuju”;

8. u članku 30. stavku 1. treći podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Navedenim se mjerama, prema potrebi, posebno za svaki dotični štetni organizam provodi jedna ili više odredaba iz članka 28. stavka 1. prvog podstavka točaka od (a) do (g). One mogu uključivati zabranu unosa štetnih organizama na područje Unije te njihova premještanja ili držanja, razmnožavanja ili puštanja unutar područja Unije i zahtjeve koji se odnose na unos bilja, biljnih proizvoda i drugih predmeta na područje Unije i njihovo premještanje unutar njega.”;

9. u članku 34. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Države članice do 30. travnja svake godine Komisiju i ostale države članice obavješćuju o rezultatima nadzorâ iz stavka 1. koji su provedeni u prethodnoj kalendarskoj godini. Te se obavijesti podnose putem elektroničkog sustava obavješćivanja iz članka 103.”;

10. u članku 37. dodaje se sljedeći stavak:

„10. Ako je bilje za sadnju uneseno na područje Unije ili ga se premještalo unutar njega, pri čemu to nije bilo u skladu sa stavkom 1. ovog članka, države članice donose potrebne mjere i obavješćuju Komisiju i ostale države članice o toj neusklađenosti i tim mjerama putem elektroničkog sustava obavješćivanja iz članka 103.

Države članice o tim mjerama obavješćuju i treću zemlju iz koje je bilje za sadnju uneseno na područje Unije.”;

11. u članku 42. umeće se sljedeći stavak:

„1.a Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranog akta u skladu s člankom 105. radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem postupka za izradu popisa visokorizičnog bilja, biljnih proizvoda i drugih predmeta.

Tim se delegiranim aktom predviđaju svi sljedeći elementi:

(a) priprema dokaza za procjenu visokorizičnog bilja, biljnih proizvoda i drugih predmeta;

(b) aktivnosti koje treba poduzeti nakon primitka tih dokaza;

(c) postupci za tu procjenu;

(d) postupanje s dokumentacijom s obzirom na načela povjerljivosti i zaštite podataka.”;

12. umeće se sljedeći članak:

„Članak 42.a

Privremena odstupanja od zabrana predviđenih u člancima 40. i 42. i od zahtjevâ iz članka 41.

1. Odstupajući od članka 40. stavka 1. i članka 41. stavka 1., Komisija može provedbenim aktima donijeti privremena odstupanja od zabrane predviđene u članku 40. stavku 1. te od posebnih i jednakovrijednih zahtjeva iz članka 41. stavka 2. koja se odnose na unos na područje Unije određenog bilja, biljnih proizvoda i drugih predmeta podrijetlom iz jedne ili više trećih zemalja koji predstavljaju fitosanitarni rizik koji još nije u potpunosti procijenjen.

Tim se provedbenim aktima:

(a) utvrđuju privremene mjere koje se odnose na unos tog bilja, biljnih proizvoda i drugih predmeta na područje Unije, u skladu s načelima utvrđenima u odjeljku 2. Priloga II.; kao i

(b) mijenjaju relevantni dijelovi provedbenih akata iz članka 40. stavka 2. i članka 41. stavka 2. umetanjem upućivanja na odstupanje koje se odnosi na dotično bilje, biljni proizvod ili drugi predmet.

2. Privremena odstupanja iz stavka 1. mogu se donijeti samo ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

(a) i. Komisija je zaprimila dokaze koji opravdavaju donošenje privremenih odstupanja sa zahtjevima jednakovrijednima onima iz članka 41., ili strožima od njih; ili

ii. dotična treća zemlja Komisiji je podnijela zahtjev koji sadržava službena pisana jamstva u pogledu primjene na njezinu državnom području mjera potrebnih radi odgovaranja na dotični fitosanitarni rizik, prije i u trenutku podnošenja zahtjeva; i

(b) procjena je pokazala da to bilje, biljni proizvodi ili drugi predmeti predstavljaju rizik koji se može smanjiti na prihvatljivu razinu primjenom mjera potrebnih radi odgovaranja na dotični fitosanitarni rizik.

3. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranog akta u skladu s člankom 105. radi dopune ove Uredbe u pogledu postupka koji treba slijediti kako bi se odobrila privremena odstupanja iz stavka 1. ovog članka. Tim delegiranim aktom predviđaju se sljedeći elementi postupka:

(a) priprema, sadržaj i podnošenje zahtjevâ i dokumentacije od strane dotičnih trećih zemalja;

(b) mjere koje treba poduzeti nakon primitka tih zahtjeva i dokumentacije, uključujući, prema potrebi, savjetovanje sa znanstvenim tijelima ili razmatranje znanstvenih mišljenja ili studija;

(c) postupanje sa zahtjevima i dokumentacijom s obzirom na načela povjerljivosti i zaštite podataka.

4. Odstupajući od članka 42. stavka 2., Komisija može provedbenim aktima donijeti privremena odstupanja od akata iz članka 42. stavka 3. ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

(a) fitosanitarni rizik dotičnog visokorizičnog bilja, biljnih proizvoda ili drugih predmeta još nije u potpunosti procijenjen;

(b) privremena procjena pokazala je da to bilje, biljni proizvodi ili drugi predmeti predstavljaju rizik koji se može smanjiti na prihvatljivu razinu primjenom mjera potrebnih radi odgovaranja na dotični fitosanitarni rizik;

(c) još nije donesen provedbeni akt na temelju članka 42. stavka 4. u pogledu dotičnog bilja, biljnih proizvoda ili drugih predmeta.

Tim provedbenim aktima utvrđuju se privremene mjere koje se odnose na unos tog bilja, biljnih proizvoda i drugih predmeta u Uniju i koje su potrebne kako bi se odgovarajući fitosanitarni rizik smanjio na prihvatljivu razinu.

5. Provedbenim aktima iz stavaka 1. i 4. predviđa se godišnje izvješćivanje dotične treće zemlje o primjeni odgovarajućih privremenih mjera. Ako se na temelju izvješća zaključi da na dotični rizik nije primjereno odgovoreno mjerama o kojima se izvješćuje, akt kojim se predviđaju te mjere odmah se prema potrebi stavlja izvan snage ili mijenja.

6. Razdoblje primjene provedbenih akata iz stavka 1. ne smije biti dulje od pet godina. Međutim, to se razdoblje može produljiti, a predmetno odstupanje može podlijegati izmijenjenim zahtjevima ako je to opravdano na temelju ažurirane procjene.

7. Provedbeni akti iz stavaka 1. i 4. donose se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 107. stavka 2.";

13. u članku 44. stavku 1. točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) primjenom jedne od određenih mjera ili više njih pod svojom službenom kontrolom dotična treća zemlja osigurava razinu fitosanitarne zaštite koja je jednakovrijedna posebnim zahtjevima u vezi s unosom dotičnog bilja, biljnih proizvoda i drugih predmeta iz ostalih trećih zemalja na područje Unije ili premještanjem unutar njega;";

14. u članku 71. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. U fitosanitarnom certifikatu pod naslovom ‚Dodatna izjava' navodi se koji je poseban zahtjev ispunjen uvijek kad je odgovarajućim provedbenim aktom, donesenim na temelju članka 28. stavaka 1. i 2., članka 30. stavaka 1. i 3., članka 37. stavka 4., članka 41. stavaka 2. i 3. i članka 54. stavaka 2. i 3., predviđeno nekoliko različitih mogućnosti za takve zahtjeve. Taj navod uključuje cjeloviti tekst relevantnog zahtjeva. U slučaju jedne ili više kategorija bilja za sadnju, kako je navedeno u članku 37. stavku 7. u vezi s reguliranim nekarantenskim štetnim organizmima Unije, taj navod uključuje cjeloviti tekst primjenjive mogućnosti za dotičnu kategoriju.";

15. u članku 81. dodaje se sljedeći stavak:

„3. Komisija može provedbenim aktima utvrditi slučajeve u kojima se stavak 1. točka (a) ovog članka ne primjenjuje na određeno bilje, biljne proizvode ili druge predmete koji se distribuiraju prodajom preko ugovora na daljinu. U tim se provedbenim aktima mogu utvrditi uvjeti za njihovu primjenu. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 107. stavka 2.";

16. u članku 88. dodaju se sljedeći stavci:

„Komisija može provedbenim aktima utvrditi odredbe kojima se:

(a) utvrđuju bilje, biljni proizvodi i drugi predmeti koji se, odstupajući od prvog stavka, mogu premještati unutar Unije s biljnom putovnicom koja je s njima povezana tako da nije fizički pričvršćena na njih jer je zbog njihove veličine, oblika ili načina pakiranja takvo pričvršćivanje nemoguće ili teško izvedivo; i

(b) predviđaju pravila kojima se osigurava da se dotična biljna putovnica, iako nije priložena, i dalje odnosi na odgovarajuće bilje, biljne proizvode i druge predmete.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 107. stavka 2.";

17. u članku 94. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Odstupajući od stavka 1. prvog podstavka, države članice mogu odlučiti zamijeniti fitosanitarni certifikat na točki ulaska dotičnog bilja, biljnog proizvoda ili drugog predmeta na područje Unije:

(a) ovjerenom kopijom izvornog fitosanitarnog certifikata koju izdaje nadležno tijelo i koja prati premještanje dotičnog bilja, biljnog proizvoda ili drugog predmeta samo do točke na kojoj se izdaje biljna putovnica; ili

(b) informacijama sadržanima u elektroničkom sustavu obavješćivanja iz članka 103., pod uvjetom da su elektronički fitosanitarni certifikat ili digitalna kopija fitosanitarnog certifikata dostupni u tom sustavu i da su dostupni na zahtjev nadležnih tijela tijekom premještanja dotičnog bilja, biljnog proizvoda ili drugog predmeta do točke na kojoj se izdaje biljna putovnica.";

18. u članku 99. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 105. kojima se ova Uredba dopunjuje utvrđivanjem elemenata koje trebaju sadržavati službene potvrde specifične za bilje, biljne proizvode ili druge predmete, osim drvenog materijala za pakiranje, kao dokaz provedbe mjera donesenih na temelju članka 28. stavka 1. ili 2., članka 30. stavka 1. ili 3., članka 41. stavka 2. ili 3., članka 44. ili članka 54. stavka 2. ili 3.";

19. u članku 103. prvi stavak zamjenjuje se sljedećim:

„Komisija uspostavlja elektronički sustav za podnošenje obavijesti i izvješća država članica.";

20. u članku 104. stavku 1. uvodna formulacija zamjenjuje se sljedećim:

„Komisija može provedbenim aktima utvrditi posebna pravila u vezi s podnošenjem obavijesti iz članka 9. stavaka 1. i 2., članka 11., članka 17. stavka 3., članka 18. stavka 6., članka 19. stavaka 2. i 8., članka 28. stavka 7., članka 29. stavka 3. prvog podstavka, članka 30. stavka 8., članka 33. stavka 1., članka 37. stavka 10., članka 40. stavka 4., članka 41. stavka 4., članka 46. stavka 4., članka 49. stavka 6., članka 53. stavka 4., članka 54. stavka 4., članka 60. stavka 2., članka 77. stavka 2. i članka 95. stavka 5. Ta pravila odnose se na jedan od sljedećih elemenata ili više njih:";

21. članak 105. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 2. dodaje se sljedeći podstavak:

„Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 42. stavka 1.a i članka 42.a stavka 3. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od pet godina počevši od 5. siječnja 2025. Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja razdoblja od pet godina. Delegiranje ovlasti prešutno se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.";

(b) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 6. stavka 2., članka 7., članka 8. stavka 5., članka 19. stavka 7., članka 21., članka 32. stavka 5., članka 34. stavka 1., članka 38., članka 42. stavka 1.a, članka 43. stavka 2., članka 46. stavka 2., članka 48. stavka 5., članka 51., članka 65. stavka 4., članka 71. stavka 4., članka 76. stavka 4., članka 81. stavka 2., članka 83. stavka 6., članka 87. stavka 4., članka 89. stavka 2., članka 96. stavka 2., članka 98. stavka 1., članka 99. stavka 1., članka 100. stavka 4., članka 101. stavka 5. i članka 102. stavka 6. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.";

(c) stavak 6. zamjenjuje se sljedećim:

„6. Delegirani akt donesen na temelju članka 6. stavka 2., članka 7., članka 8. stavka 5., članka 19. stavka 7., članka 21., članka 32. stavka 5., članka 34. stavka 1., članka 38., članka 42. stavka 1.a, članka 42.a stavka 3., članka 43. stavka 2., članka 46. stavka 2., članka 48. stavka 5., članka 51., članka 65. stavka 4., članka 71. stavka 4., članka 76. stavka 4., članka 81. stavka 2., članka 83. stavka 6., članka 87. stavka 4., članka 89. stavka 2., članka 96. stavka 2., članka 98. stavka 1., članka 99. stavka 1., članka 100. stavka 4., članka 101. stavka 5. i članka 102. stavka 6. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.".

Članak 2.

Izmjena Uredbe (EU) 2017/625

U članku 66. Uredbe (EU) 2017/625 umeće se sljedeći stavak:

„5.a Bilje, biljni proizvodi ili drugi predmeti koji podliježu mjerama iz članka 1. stavka 2. točke (g) koji ulaze u Uniju kao dio osobne prtljage putnika ili putem poštanskih službi, a koji su namijenjeni osobnoj potrošnji ili upotrebi, izuzimaju se od obveze obavješćivanja iz stavka 5. ovog članka ako se neusklađenost odnosi na nepostojanje fitosanitarnog certifikata ili druge službene potvrde iz članka 99. stavka 1. Uredbe (EU) 2016/2031.

Nadležna tijela vode evidenciju o tim slučajevima neusklađenosti i svake godine Komisiji i nadležnim tijelima ostalih država članica dostavljaju izvješće koje sadržava sažetak te evidencije.

To se izvješće podnosi putem sustava IMSOC.”.

Članak 3.

Stupanje na snagu i primjena

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 1. točka 14. primjenjuje se od 6. srpnja 2026.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 27. studenoga 2024.

Za Europski parlament	*Za Vijeće*
Predsjednica	*Predsjednik*
R. METSOLA	BÓKA J.